

РЕШЕНИЕ

№ 1705

гр. София, 17.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

**ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11477** по описа за **2020** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от П. Ц. Х., с ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез пълномощника си адв. К. Б. срещу решение от 28.09.2020 г. на софийски районен съд, НО, 106-ти състав, постановено по НАХД № 4611/2020 г., с което е потвърдено НП № 20-4332-002678/27.02.2020 г., издадено от началник група в отдел „ПП“ към СДВР, с което на основание чл. 182, ал.1, т.6 ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 лв. и лишаване от правото да управлява МПС за срок от три месеца, за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност и незаконосъобразност. Твърди, че в решението си съдът не е извършил обективна и всестранна проверка на фактите и не е обсъдил в цялост доказателствата по делото. Твърди, че не е установено по безспорен начин по делото, че в процесния участък е монтиран именно знак В26, въвеждащ ограничение на скоростта от 50 км./ч. Счита, че в процесния участък е налице монтиран знак за ограничение на скоростта от 60 км.ч., но дали е налице такъв за ограничение на скоростта от 50 км.ч остава неизяснено по делото. Счита това за съществено нарушение на правилата за съставяне на НП. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на оспореното НП.

В съдебно заседание, не се явява и не се представлява.

Ответникът, СДВР не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба, като посочва, че видноот схемата на СО за организация на движението, на процесния участък, на бул. Ц. шосе, от ул. П. К. към околоръстния път посока П. няма посочени знаци, ограничаващи скоростта на приложената скица. Преди нея има знак, посочващ ограничения от 80 км, поради което счита, че решението е неправилно.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт решаващият състав на районен съд С. е приел, че на 28.12.2019 г., в 09,12 ч. в [населено място], на бул. Ц. шосе, в посока на движение от ул. П. К. към ул. Околоръстен път, жалбоподателят П. Ц. Х. е управлявал тежкотоварен автомобил марка „И.“, модел КХ 70, с ДК [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], като срещу стопанство Врана, при ограничение на скоростта от 50 км.ч. в населено място, въведена с п.з. В-26, се движи със скорост от 105 км.ч.

Скоростта, с която се е движел лекият автомобил била засечена с техническо средство система за видеоконтрол TFR1-M, с радар TR4D № 506, което заснема скорост, точна дата, час и рег. номер на МПС. За нарушението е направен клип № 7277 по преписка ПК-1/0086/19 г. Направен е и снимков материал. Представени са доказателства – удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835, както и протокол от проверка на мобилна система за видеоконтрол TFR1-M, от които се установява, че техническото средство е от одобрен тип и е преминало преглед за техническа годност на 30.01.2019 г.

Видно от представения снимков материал към преписката, участъкът, в който е засечен жалбоподателя, е с ограничение в скоростта от 50 км.ч., въведено с пътен знак В 26. На снимката се вижда наличието на светофарна уредба, в близост до знака за ограничение на скоростта. Същото е отразено и на снимката, направена от техническото средство, с което е засечена скоростта.

Направена е проверка относно собствеността на тежкотоварния автомобил, който е засечен с превишена скорост, от която е установено, че същото е собственост на [фирма]. Представена е декларация по чл. 188 ЗДвП, с която П. Ц. Х. декларира, че тежкотоварния автомобил, на 28.12.2019 г., около 09,16 ч. е управляван от именно от него.

След установяване на извършеното нарушение и установяване собственикът на товарния автомобил, чиято скорост е била отчетена и лицето, което го е управлявало, е издаден АУАН № 665526/27.01.2020 г. от мл. автоконтрольор при Отдел „ПП“ при СДВР, в който било описано констатираното нарушение, изразяващо се в това, че П. Ц. Х., управлявайки тежкотоварен автомобил марка „И.“, модел КХ 70, с ДК [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], по бул. Ц. шосе, в посока на движение от ул. П. К. към ул. Околоръстен път, на 28.12.2019 г., около 09.16 ч. срещу стопанство Врана, бил засечен да се движи със скорост от 105 км./ч., при ограничение на скоростта от 50 км./ч., въведено с п.з. В-26. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 21, ал.1, вр. чл. 165, ал.2, т.6 ЗДвП. АУАН е съставен в присъствието на

нарушителя. АУАН е подписан без възражения, такива не са направени и в срока за това.

Въз основа на АУАН № 665526/27.01.2020 г. е издадено НП № 20-4332-002678/27.02.2020 г., от началника група Г. Б., в отдел „ПП“ към СДВР, с което на основание чл. 182, ал.1, т.6 ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 лв. и лишаване от правото да управлява МПС за срок от три месеца, за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП. НП е връчено на жалбоподателя на 27.02.2020 г.

По делото е представена справка картон на водача, от която се установява, че на жалбоподателя не са съставяни НП, или електронни фишове.

По делото е представена Заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на Министъра на вътрешните работи, с която са определени полицейските органи, които могат да издават фишове за налагане на глоби и да издават АУАН по ЗДвП, както и лицата, които могат да издават НП. Сред тях е и началника на група Административнонаказателна дейност, при ОПП при СДВР.

Представено е и удостоверение лег. № 513р-78256-1/17.09.2018 г, от което се установява, че Г. Б. е назначена на длъжност началник 01 група АНД на сектор 03 Административно обслужване, към О ПП, при СДВР

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като е разпитан актосъставителя.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение от 28.09.2020 г. по НАХД № 4611/2020 г., с което е потвърдил оспореното НП, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 лв. и лишаване от правото да управлява МПС за срок от три месеца, за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение от 28.09.2020 г. по НАХД № 4611/2020 г., НО, 106-ти състав, с което съдът е потвърдил НП № 20-4332-002678/27.02.2020 г., издадено от началник група АНД Г. Б., в отдел „ПП“ към СДВР, с което, на основание чл. 182, ал.1, т.6 ЗДвП на П. Ц. Х. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 лв. и лишаване от правото да управлява МПС за срок от три месеца, за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви

относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от П. Ц. Х. допустима жалба.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

АУАН е издаден от компетентен орган мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР, а НП от началник група АНД, в отдел ПП към СДВР, надлежно упълномощени, в предвидената от закона писмена форма. Представени са доказателства /удостоверение/, че издателят на НП Г. В. Б., към датата на издаването на НП е началник на група АНД, която длъжност е посочена в упълномощителната заповед на министъра на вътрешните работи. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил.

За да потвърди НП, съдът е възприел описаната от АУАН фактическа обстановка, като е счел, че извършеното нарушение е безспорно доказано от събраните доказателства, и по-конкретно от показанията на актосъставителя и приобщения снимков материал. Приел, че по делото не са ангажирани доказателства противостоящи на събраните и установяващи извършването на нарушението по несъмнен начин.

Съдът споделя изложеното в решението на СРС, поради което счита, че решението е правилно и законосъобразно. Съдът намира, че по делото е доказано, че на 28.12.2019 г., около 09,16 ч. в [населено място], на бул. Ц. шосе, в посока на движение от ул. П. К. към ул. Околовръстен път, срещу стопанство Врана, жалбоподателят е управлявал тежкотоварен автомобил марка „И.“, модел КХ 70, с ДК [рег.номер на МПС] ,

собственост на [фирма]. Тежкотоварният автомобил се е движел със скорост от 105 км./ч., при ограничение на скоростта от 50 км.ч., въведена с п.з. В-26

В съставеното НП, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Отражена е посоката на движение на МПС, управлявано от жалбоподателя, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, посоката на движение, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. По отношение съдържанието на процесното НП и неговото съответствие с изискванията на закона, СРС е изложил подробни мотиви, които се споделят от настоящата инстанция.

Разпоредбата на чл. 165, ал.2, т.6 ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано автоматизирано техническо средство за видеоконтрол TFR1-M, с радар TR4D № 506, което заснема точна дата, час и рег. номер на МПС и скорост, данните от което са подробно описани, в издадения АУАН и в последствие в НП. Представени са доказателства за одобрен тип за измерване, както и за изправност на техническото средство, като е представен протокол от проверка на мобилната система от 30.01.2020 г.

С разпоредбата на чл. 21, ал.1 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В разпоредбата на чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП /съгл. действаща редакция на разпоредбата към датата на извършване на нарушението – 28.12.2019 г./ е предвидено, че за превишаване на скорост над 50 km/h, нарушителя се наказва с глоба от 700 лв., и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв. Правната квалификация на нарушението съответства на установените по делото факти, поради което правилно съдът е потвърдил наложеното наказание. Наложено на жалбоподателя наказание е определено в предвиден за това размер от 700 лв. и три месеца лишаване от свобода, поради което невъзможно е намаляването на нито едно от двете кумулативно предвидени наказания. В разпоредбата на чл. 27 ЗАНН е предвидено, че административното наказание се определя съобразно с разпоредбите на този закон в границите на наказанието, предвидено за извършеното нарушение, като при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. Смекчаващите обстоятелства обуславят налагането на по-леко наказание, а отегчаващите - на по-тежко наказание. Предвидено е, че заменянето на предвидените за нарушенията наказания с по-леки по вид не се допуска освен в случаите, предвидени в чл. 15, ал. 2 ЗАНН, в която е предвидено, че на непълнолетните административното наказание глоба се заменя с обществено порицание. Не се допуска също така определяне на наказание под предвидения най-нисък размер на наказанията глоба и временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност.

Не може да бъде споделено възражението на жалбоподателя, че не е установено категорично, че ограничението на скоростта е 50 км.ч, която е въведена с пътен знак В26. Съдът не споделя това възражение, тъй като по делото са събрани доказателства /снимков материал/, от които се установява, че действително в участъка, в който е установено нарушението е поставен такъв знак, който е видим за участниците в

движението. Без значение е дали в схемата, предоставена от СО е посочено, че такъв знак е поставен или не. Необходимостта от това ограничение е свързана с наличието на светофарна уредба и пешеходна пътека в близост до поставения пътен знак. Освен това е установено, че жалбоподателят се е движеел с много над разрешената скорост, дори тя да е била 80 км.ч.

В заключение следва да се има предвид, че водачът е длъжен винаги да спазва ограниченията на скоростта, независимо дали ще е поставен под угрозата да бъде видеозаснет или не, както и дали в схемите на СО е предвидено поставянето на пътни знаци, отграничаващи скоростта за движение. Знакът за ограничение на скоростта от 50 км.ч. действително е поставен в района, в който е засечено превишението, а жалбоподателят се е движел със 105 км.ч. при отчетена статистическа грешка от 3 км.ч. С наложената глоба се постига целта на административното наказание – да насочи нарушителя към спазване на установения от закона ред при управление на МПС в градски условия, доколкото пределите на града не са били напуснати.

В крайна сметка, настоящия съдебен състав счита, че нарушението е установено безпротиворечиво, като извършено от жалбоподателя, който е управлявал лекия автомобил, което е установено от контролните органи по надлежния ред за това, чрез техническо средство, за което нарушителя е санкциониран по съответния за това ред, чрез издаване на АУАН и след това на НП, съдържащ всички предписани от закона реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.09.2020 г. по НАХД № 4611/2020 г., на софийски районен съд, НО, 106-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.